

فهرست اسامی و ترتیب قطعات و کوک آنها

۱۱	۱. ضربی بیات ترک (رهنگدر) - زمستان ۱۳۶۴	
۱۲	۲. چهارمضراب مخالف سه‌گاه (بیقرار) - پاییز ۱۳۶۵	
۱۹	۳. چهارمضراب چهارگاه (بهره گرفته از ردیف) - بهار ۱۳۶۸	
۲۱	۴. قطعه‌ی مخالف سه‌گاه (بهره گرفته از استاد حسن کسایی) - بهار ۱۳۶۸	
۲۴	۵. ضربی شوشتاری (یاد) برای همسرم شهره جواهری - پاییز ۱۳۷۱	
۲۹	۶. چهارمضراب سه‌گاه (رقسان) - تابستان ۱۳۷۶	
۳۷	۷. رنگ سه‌گاه (خرامان) (بهره گرفته از تصنیف عارف) - تابستان ۱۳۷۶	
۴۰	۸. چهارمضراب مخالف سه‌گاه (آسمان عشق) - بهار ۱۳۷۱	
۴۴	۹. چهارمضراب همایون (نغمه) - بهار ۱۳۷۵	
۴۸	۱۰. رنگ همایون (مستانه) - بهار ۱۳۷۵	
۵۰	۱۱. قطعه‌ی گردی ماهور (برای اردشیر کامکار) - بهار ۱۳۸۲	
۵۲	۱۲. قطعه‌ی گردی شور (سه‌یران) - زمستان ۱۳۷۴	

۵۳	۱۳. قطعه‌ی گُرددی شور (به‌یده به‌یده) - پاییز ۱۳۸۲	
۵۵	۱۴. چهارمضراب اصفهان (سرمست) - بهار ۱۳۸۳	
۵۸	۱۵. چهارمضراب اصفهان (انتظار) - بهار ۱۳۸۳	
۶۱	۱۶. قطعه‌ی چهارگاه (صبحگاهی) - تابستان ۱۳۷۱	
۶۶	۱۷. ضربی عشاق (شور) - زمستان ۱۳۷۳	
۶۹	۱۸. قطعه‌ی افشاری (حکایت) - پاییز ۱۳۸۰	
۷۳	۱۹. ضربی سه‌گاه (دیار) - پاییز ۱۳۷۸	
۷۶	۲۰. ضربی سه‌گاه (بهره گرفته از استاد جلیل شهناز) - بهار ۱۳۷۷	

The musical score consists of ten staves of music for a single melodic line. The key signature is two sharps (G major). The time signature is common time (indicated by '8'). The music is divided into sections labeled A, B, C, and D. Fingerings (1, 2, 3, 4, 5) are marked above specific notes. Measure numbers 2, A, B, C, and D are placed above specific measures to mark sections.

The musical score consists of ten staves of music. The first five staves begin with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The time signature is 6/16 throughout. The notation includes various bowing and fingering instructions. Measures 1-5 feature sixteenth-note patterns with circled numbers 1, 2, and 3 above certain notes, likely indicating specific fingerings. Measures 6-10 show more sustained notes and eighth-note patterns.